

Dwa twierdzenia z teorii ram.

Napisał Stanisław Belzecki.

Przy rozpatrywaniu zgięcia ram, odkształcenia i przesunięcia, wywołane działaniem sił osiowych, mogą być odrzucone, jako bardzo małe w porównaniu z odkształceniami, wywołanymi gięciem prętów.

Z teorii gięcia mamy:

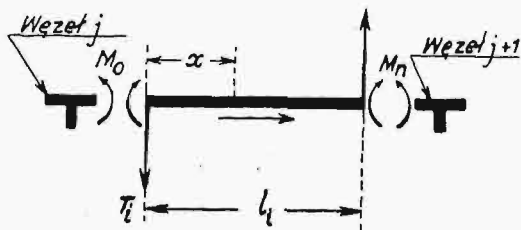
$$EI_i \frac{d\varphi}{dx} = M_x^i,$$

$$M_x^i = -M_0^i + T_i \cdot x + \mu_x^i,$$

gdzie μ_x^i — moment gnący w belce wolno opartej na podporach.

$$\mu_x^i = 0 \text{ przy } x=0 \text{ i } x=l_i,$$

$$M_x^i \text{ przy } x=l_i \text{ równa się } M_n^i.$$

Rys. 1.

Równanie $M_n^i + M_0^i = T_i \cdot l_i$ wyraża warunek równowagi momentów w przecie.

$$\frac{d\varphi}{dx} = \frac{M_x^i}{EI_i}; \quad d\varphi = \frac{M_x^i}{EI_i} dx,$$

$$\varphi^{j+1} - \varphi^j = \varphi_i = \frac{l_i}{2EI_i} (M_n^i - M_0^i) + \frac{1}{EI_i} \int_0^{l_i} \mu_x^i \cdot dx,$$

$$\frac{1}{EI_i} \int_0^{l_i} \mu_x^i \cdot dx = \frac{1}{EI_i} \cdot \varphi_i;$$

$$d\eta_i = (l_i - x) d\varphi;$$

$$\eta_i = \frac{l_i^2}{6EI_i} (M_n^i - 2M_0^i) + \frac{1}{EI_i} \int_0^{l_i} \mu_x^i (l_i - x) dx;$$

$$\frac{1}{EI_i} \int_0^{l_i} \mu_x^i (l_i - x) dx = \frac{1}{EI_i} \eta_i,$$

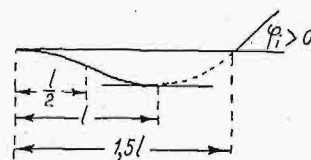
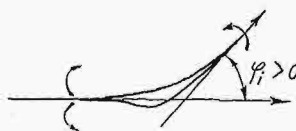
Jeżeli $\mu_x^i = 0$, $M_x = 0$ przy

$$x = \xi = \frac{M_0^i}{T_i} = \frac{M_0^i}{M_0^i + M_n^i} \cdot l_i.$$

$$\varphi_x^i = \frac{x}{2EI_i} (-2M_0^i + T_i x);$$

$$\varphi_x^i = 0 \text{ przy } x=0 \text{ i } x=\xi_1 = \frac{2M_0^i}{T_i} = \frac{2M_0^i}{M_0^i + M_n^i} \cdot l_i,$$

$$\eta_i = 0 \text{ przy } x=0 \text{ i } x=\xi_2 = \frac{3M_0^i}{T_i} = \frac{3M_0^i}{M_0^i + M_n^i} \cdot l_i.$$

Rys. 2.

Jeżeli $\varphi_i = 0$, $M_n^i = M_0^i$;

$$\xi = \frac{l_i}{2}; \quad \xi_1 = l_i; \quad \xi_2 = 1,5l_i;$$

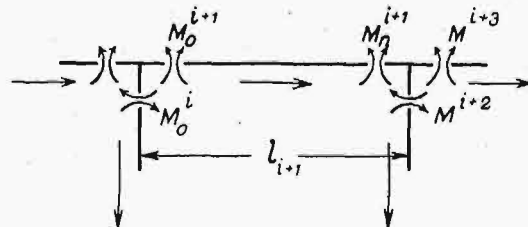
przy $x = \xi_2$,

$$\varphi_i = \frac{\xi_2}{2EI_i} (-2M_0^i + 3M_0^i) > 0.$$

Równowagę pręta l_i napisaliśmy w postaci:

$$M_0^i + M_n^i = T_i \cdot l_i,$$

t. j. w założeniu, że $M_0^i > 0$, $M_n^i > 0$.

Rys. 3.

Równowagę węzła musimy pisać w postaci

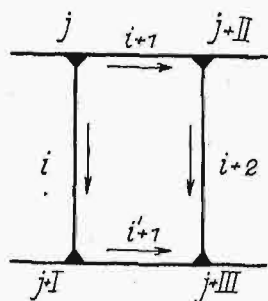
$$-M_n^{i+1} - M_n^{i+2} - M_0^{i+3} = 0.$$

albo

$$M_n^{i+1} + M_n^{i+2} + M_0^{i+3} = 0,$$

w założeniu, że w węźle nie ma momentów sił zewnętrznych. Jest oczywiste, że dość wskazać rzeczywisty znak jednego z momentów, żeby znaki wszystkich innych były wiadome. Z tego względu wprowadzamy wszystkie M_0^h , M_n^h algebraicznie.

Rozpatrzmy odkształcenia jednej ramy:

Rys. 4.

$$\begin{aligned}\varphi^{j+II} - \varphi^j &= \varphi_{i+1} \\ \varphi^{j+III} - \varphi^{j+II} &= \varphi_{i+2} \\ \mp \varphi^{j+I} \pm \varphi^j &= \mp \varphi_i \\ \mp \varphi^{j+III} \pm \varphi^{j+I} &= \mp \varphi_{i+1} \\ \Sigma \varphi^j &= 0 = \varphi_{i+1} + \\ &+ \varphi_{i+2} - \varphi_i - \varphi_{i+1}.\end{aligned}$$

$$\varphi_{i+1} + \varphi_{i+2} = \varphi_i + \varphi_{i+1} \dots (a)$$

Oznaczmy wydłużenia prętów pod działaniem sił osiowych przez λ :

$$\lambda_{i+1} + u_{i+2} + h \cdot \varphi^{j+II} = u_i + h \cdot \varphi^j + \lambda_{i+1}.$$

Zakładając $\lambda_{i+1} - \lambda_{i+1} = 0$, mamy

$$u_{i+2} = u_i - h \varphi_{i+1} \dots (b)$$

w kierunku osi x

$$v_{i+1} + l_{i+1} \varphi^j + \lambda_{i+2} = \lambda_i + v_{i+1} + l_{i+1} \varphi^{j+I}$$

$$v_{i+1} = v_{i+1} - l_{i+1} \varphi_i \dots (c)$$

Trzy równania (a), (b), (c) dają odkształcenia ramy.

Założymy, że siły zewnętrzne danych wektorów działają tylko w węzłach.

Równania równowagi węzłów:

$$M_n^{i-1} + M_0^i + M_0^{i+1} = 0 \quad \text{węzła } j$$

$$M_n^{i+1} + M_0^{i+2} + M_0^{i+3} = 0 \quad \text{" } j+II$$

$$M_n^{i-1} + M_n^i + M_0^{i+1} = 0 \quad \text{" } j+I$$

$$M_n^{i+1} + M_n^{i+2} + M_0^{i+3} = 0 \quad \text{" } j+III$$

Z równania (c), zakładając $l_{i+1} = l_{i+1}$, mamy:

$$\begin{aligned}\frac{l_{i+1}^2}{6 l_{i+1}} (M_n^{i+1} - 2 M_0^{i+1}) &= \frac{l_{i+1}^2}{6 l_{i+1}} (M_n^{i+1} - 2 M_0^{i+1}) - \\ &- \frac{l_{i+1} \cdot h}{2 l_i} (M_n^i - M_0^i),\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}M_n^{i+1} - M_n^{i+1} + 2(M_0^{i+1} - M_0^{i+1}) &= \\ &= - \frac{3h}{l_{i+1}} \cdot \frac{l_{i+1}}{l_i} (M_n^i - M_0^i).\end{aligned}$$

Rugując $M_n^i - M_0^i = M_n^{i-1} - M_n^{i-1} + M_0^{i+1} - M_0^{i+1}$, otrzymamy:

$$\begin{aligned}(M_n^{i+1} - M_n^{i+1}) \left(1 + \frac{3h}{l_{i+1}} \cdot \frac{l_{i+1}}{l_i}\right) + \\ + 2(M_0^{i+1} - M_0^{i+1}) + \frac{3h}{l_{i+1}} \cdot \frac{l_{i+1}}{l_i} (M_n^{i-1} - M_n^{i-1}),\end{aligned}$$

czyli

$$M_n^{i+1} = M_n^{i+1},$$

$$M_0^{i+1} = M_0^{i+1},$$

$$M_n^{i-1} = M_n^{i-1}.$$

Z równania (a) otrzymamy:

$$\begin{aligned}\left(1 + \frac{h}{l_{i+1}} \cdot \frac{l_{i+1}}{l_{i+2}} - \frac{h}{l_{i+1}} \cdot \frac{l_{i+1}}{l_i}\right) (M_n^{i+1} - M_0^{i+1}) + \\ + \left(1 - \frac{h}{l_{i+1}} \cdot \frac{l_{i+1}}{l_i}\right) (M_0^{i+1} - M_0^{i+1}) = \\ = \frac{h}{l_{i+1}} \cdot \frac{l_{i+1}}{l_{i+2}} (M_0^{i+3} - M_0^{i+3}),\end{aligned}$$

skąd

$$M_n^{i+1} = M_0^{i+1},$$

$$M_0^{i+1} = M_0^{i+1},$$

$$M_0^{i+3} = M_0^{i+3};$$

— obydwie pasy ramownic są zgięte jednakowo

$$M_n^i = M_0^i \quad (i = 1, 3, 5, 7, \dots)$$

$$\varphi_i \quad (i = 1, 3, 5, 7, \dots) = 0.$$

Z równania (b)

$$\begin{aligned}\frac{h^2}{6 l_{i+2}} (M_n^{i+2} - 2 M_0^{i+2}) &= \frac{h}{6 l_i} (M_n^i - 2 M_0^i) - \\ &- \frac{h \cdot l_{i+1}}{2 l_{i+1}} (M_n^{i+1} - M_0^{i+1}) - \frac{l_i}{l_{i+2}} M_0^{i+2} = \\ &= - M_0^i - \frac{3 l_{i+1}}{h} \cdot \frac{l_i}{l_{i+1}} (-2 M_0^{i+1} + T_{i+1} \cdot l_{i+1}), \\ \frac{l_i}{l_{i+2}} (M_n^{i+1} + M_0^{i+3}) &= M_n^{i-1} + M_0^{i+1} + \\ &+ \frac{6 l_{i+1}}{h} \cdot \frac{l_i}{l_{i+1}} M_0^{i+1} - \frac{3 l_{i+1}}{h} \cdot \frac{l_i}{l_{i+1}} T_{i+1} \cdot l_{i+1}, \\ \frac{l_i}{l_{i+2}} (-M_0^{i+1} + T_{i+1} \cdot l_{i+1} + M_0^{i+3}) &= \\ &= - M_0^{i-1} + T_{i-1} \cdot l_{i-1} + M_0^{i+1} + \\ &+ \frac{6 l_{i+1}}{h} \cdot \frac{l_i}{l_{i-1}} M_0^{i+1} - \frac{3 l_{i+1}}{h} \cdot \frac{l_i}{l_{i+1}} T_{i+1} \cdot l_{i+1},\end{aligned}$$

albo

$$\begin{aligned}M_0^{i+1} \left(1 + \frac{l_i}{l_{i+2}} + \frac{6 l_{i+1}}{h} \cdot \frac{l_i}{l_{i+1}}\right) + M_0^{i+1} - M_0^{i+3} \frac{l_i}{l_{i+2}} = \\ = \left(\frac{l_i}{l_{i+2}} + \frac{3 l_{i+1}}{h} \cdot \frac{l_i}{l_{i+1}}\right) T_{i+1} \cdot l_{i+1} - T_{i-1} \cdot l_{i-1}; \\ T_{i+1} = \frac{Q - \Sigma P_j}{2}.\end{aligned}$$

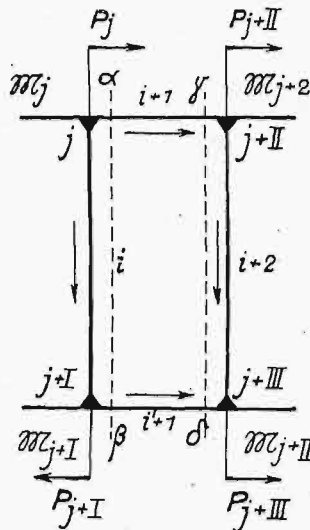
Równanie trzech momentów.

Twierdzenie. Jeśli na ramownicę działają siły zewnętrzne tylko w węzłach, to obydwie pasy są zgięte jednakowo; φ_i słupków są równe

zeru (punkty przegięcia pośrodku) i zadanie sprowadza się do równania trzech momentów. Ramownica jest wolno podparta na podporach. Jeśli jest ona leżąca, to jest to belka Vierendeel'a; jeśli jest stojąca, to stanowi jedną z belek ściany.

Wypadek ogólny (ramownicy wolno opartej).

Na pręty ramownicy działają dowolne siły i momenty; w węzłach działają momenty sił zewnętrznych.

Rys. 5.

Równania równowagi węzłów:

$$M_n^{i-1} + M_0^i + M_0^{i+1} + \mathfrak{M}_j = 0,$$

$$M_n^{i+1} + M_0^{i+2} + M_0^{i+3} + \mathfrak{M}_{j+II} = 0,$$

$$M_n^{i-1} + M_n^i + M_0^{i+1} + \mathfrak{M}_{j+I} = 0,$$

$$M_n^{i+1} + M_n^{i+2} + M_0^{i+3} + \mathfrak{M}_{j+III} = 0.$$

W danym wypadku $Q - \Sigma P_j + T_{i+1} + T_{i+1} = 0$,

lecz $T_{i+1} \neq T_{i+1}$.

Wobec tego forma rozwiązania, podana wyżej, w funkcji T_{i+1} i T_{i-1} nie może być stosowana.

Równania równowagi prętów l_{i+1} i l_{i+1} :

$$M_0^{i+1} + M_n^{i+1} = T_{i+1} \cdot l_{i+1},$$

$$M_0^{i+1} + M_n^{i+1} = T_{i+1} \cdot l_{i+1},$$

po dodaniu

$$M_0^{i+1} + M_n^{i+1} + M_0^{i+1} + M_n^{i+1} = (T_{i+1} + T_{i+1}) l_{i+1},$$

dają równowagę wycinków ramy płaszczyznami $\alpha\beta, \gamma\delta$:

$$T_{i+1} + T_{i+1} = (Q - \Sigma P) = 0,$$

a zatem

$$M_0^{i+1} + M_n^{i+1} = - \left[(Q - \Sigma P) + M_0^{i+1} + M_n^{i+1} \right] \dots (d)$$

Zamiast równowagi dwóch innych prętów, możemy wyznaczyć równowagę całej ramy, biorąc momenty względem j .

$$M_n^{i-1} + M_n^{i-1} + M_0^{i+3} + M_0^{i+3} + (Q - \Sigma P) l_{i+1} = 0,$$

skąd

$$M_n^{i-1} + M_0^{i+3} = - \left[(Q - \Sigma P) + M_n^{i-1} + M_0^{i+3} \right] \quad (e)$$

Podstawiając do (c), otrzymamy

$$\frac{l_{i+1}^2}{6 l_{i+1}} \left(M_n^{i+1} - 2 M_0^{i+1} \right) + \frac{v_{\mu}^{i+1}}{l_{i+1}} =$$

$$= \frac{l_{i+1}^2}{6 l_{i+1}} \left(M_n^{i+1} - 2 M_0^{i+1} \right) + \frac{v_{\mu}^{i+1}}{l_{i+1}} -$$

$$- \frac{l_{i+1} h}{2 l_i} \left(M_n^i - M_0^i \right) - l_{i+1} \frac{\varphi_{\mu}^i}{l_i},$$

$$M_n^i - M_0^i = - \left[\mathfrak{M}_{j+1} + M_n^{i-1} + M_0^{i+1} \right] + \left[\mathfrak{M}_j + M_n^{i-1} + M_0^{i+1} \right].$$

Oznaczmy $\frac{3h}{l_{i+1}} \cdot \frac{l_{i+1}}{l_i}$ przez a .

$$M_n^{i+1} - (2 + a) M_0^{i+1} - a M_n^{i-1} = a \left(\mathfrak{M}_{j+1} - \mathfrak{M}_j - M_n^{i-1} - M_0^{i+1} \right) + M_n^{i+1} - M_0^{i+1} + d_c = D_c + d_c = D'_c,$$

$$d_c = \frac{6}{l_{i+1}^2} \left(\varphi_{\mu}^{i+1} - h \varphi_{\mu}^i \cdot \frac{l_{i+1}}{l_i} - \varphi_{\mu}^{i+1} \right) \dots (c)^{bis}$$

Z równania (a) otrzymamy:

$$\begin{aligned} \left(1 + \frac{a}{3} \right) M_0^{i+1} - M_n^{i+1} \left(1 + \frac{b}{3} \right) - \frac{b}{3} M_0^{i+3} = \\ = \frac{a}{3} \left(\mathfrak{M}_j - \mathfrak{M}_{j+I} \right) - \frac{b}{3} \left(\mathfrak{M}_{j+II} - \mathfrak{M}_{j+III} \right) + \\ + \frac{a}{3} \left(M_n^{i-1} + M_0^{i+1} - M_n^{i-1} \right) - \\ - \frac{b}{3} \left(M_0^{i+3} + M_n^{i+1} \right) + d_a = D_a + d_a \dots (a)^{bis} \end{aligned}$$

$$d_a = \frac{2}{l_{i+1}} \left(\varphi_{\mu}^{i+1} + \varphi_{\mu}^i \frac{l_{i+1}}{l_i} - \varphi_{\mu}^{i+3} \frac{l_{i+1}}{l_{i+2}} - \varphi_{\mu}^{i+1} \right).$$

Z (c) mamy

$$M_0^{i+3} = - \left[(Q - \Sigma P) + M_n^{i-1} + M_0^{i+3} \right] - M_n^{i-1}.$$

Podstawiając do (a)^{bis}, otrzymamy:

$$\begin{aligned} \left(1 + \frac{a}{3} \right) M_0^{i+1} - \left(1 + \frac{b}{3} \right) M_n^{i+1} + \frac{b}{3} M_0^{i-1} = \\ = D_a + d_a + \left[(Q - \Sigma P) + M_n^{i-1} + M_0^{i+3} \right] = D'_a. \end{aligned}$$

Z tego równania i z (c)^{bis} określimy M_0^{i+1} i M_n^{i+1} w funkcji M_n^{i-1} .

Po podstawieniu do (d) określimy M_n^{i-1} .

$$M_0^{i+1} = -3 M_n^{i-1} \frac{\left[a + \frac{b}{3} (a-1) \right] + D'_a + D'_c \left(1 + \frac{b}{3} \right)}{[3 + 2a - b(2 + a)]},$$

$$\begin{aligned} M_n^{i+1} = -3(2 + \\ + a) M_n^{i-1} \frac{a + \frac{b}{3} (a-1) + D'_a + D'_c \left(1 + \frac{b}{3} \right)}{3 + 2a - b(2 + a)} + \\ + a M_n^{i-1} + D'_a. \end{aligned}$$

Po dodaniu i uwzględnieniu (d):

$$-M_n^{i-1} \left\{ 3(3+a) \left[\frac{a + \frac{b}{3}(a-1) + D'_a + D'_c \left(1 + \frac{b}{3}\right)}{3 + 2a - b(2+a)} + a \right] \right\} =$$

$$= -[(Q - \sum P) + M_0^{i+1} + M_n^{i+1}] - D'_a,$$

$$M_n^{i-1} = \frac{[(Q - \sum P) + M_0^{i+1} + M_n^{i+1}] + D'_a}{3(3+a) \left\{ \frac{a + \frac{b}{3}(a-1) + D'_a + D'_c \left(1 + \frac{b}{3}\right)}{3 + 2a - b(2+a)} + a \right\}},$$

$$M_0^{i+3} = -[(Q - \sum P) + M_n^{i+1} + M_0^{i+3}] - M_n^{i-1}.$$

Z równania (b) mamy:

$$\frac{h^2}{6I_{i+2}} (M_n^{i+2} - 2M_0^{i+2}) + \frac{u_p^{i+2}}{I_{i+2}} = \frac{h^2}{6I_i} (M_n^i - M_0^i) +$$

$$+ \frac{u_p^i}{I_i} - \frac{h I_{i+1}}{2I_{i+1}} (M_n^{i+1} - M_0^{i+1}) - \frac{h \cdot \varphi_p^{i+1}}{I_{i+1}}.$$

Rugując $M_n^{i+2} - 2M_0^{i+2}$ i $M_n^i - M_0^i$ zapomocą równań równowagi węzłów M_n^{i-1} , M_0^{i+1} , M_n^{i+1} , M_0^{i+3} , z podanych wyżej wzorów, otrzymamy równania czterech momentów M_n^{i-1} , M_0^{i+1} , M_n^{i+1} , M_0^{i+3} .

Stosując te twierdzenia, w niektórych przypadkach, można otrzymać wyniki szybciej, niż metodą wykreślno-analityczną Suter'a.

Hamulce zespolone w zastosowaniu do pociągów towarowych.

Napisał Inż. Zygmunt Rytel.

Zamiast wstępu. Charakterystycznym jest dla zagadnienia zastosowania hamulców zespolonych na P. K. P., że każdy z rzeczników poszczególnych systemów uważa, iż nad tak prostą sprawą, jaką jest wybór najlepszego systemu, nie powinno się tracić czasu, lecz należałoby od razu wybrać zalecany system, będący oczywiście najlepszym; o ile zaś kto jest innego zdania, to chyba dlatego, że nie zna się na rzeczy.

Publiczne odczyty i dyskusje, zapoczątkowane przez podpisanego, prof. St. Płużańskiego i prof. Rihosek'a w Stowarzyszeniu Techników, p. A. Pawłowskiego na Zjeździe Inż. Mechaników, wysunęły tę sprawę na forum techniczne. Stało się to jednak może nieco przedwcześnie, gdyż samo Ministerstwo Komunikacji studiów swych w tym kierunku nie zakończyło i stoi obecnie przed dokonaniem niezbędnych prób. Widzimy więc z tego, że Ministerstwo przystąpiło do sprawy z ostrożnością, na jaką tak ważne zagadnienie zasługuje, tembardziej, że sprawę hamulców dla pociągów towarowych rozwiązały i wprowadziły u siebie dotychczas tylko dwa państwa w Europie, reszta zaś państw jest obecnie dopiero w trakcie wbudowywania ich lub też studiowania zagadnienia.

Szybkie wprowadzenie hamulców zespolonych, niezależnie od systemu, powinno interesować przede wszystkim Min. Spraw Wojskowych, a to ze względu na to, że zaopatrzenie pociągów towarowych w hamulce zespolone zwiększy wydajność przelotności linii i przyspieszy przeszło dwukrotnie przerzucanie transportów wojsk z jednej granicy na drugą.

Z chwilą jednak, gdy zagadnienie to omawiane jest na łamach poważnego czasopisma technicznego, należałoby oczekiwać, że będzie traktowane przez autorów rzeczowo i przytoczone dane będą

sprawdzone; w przeciwnym bowiem razie podrywa się zaufanie do wszystkich podawanych opinii i zamiast wyjaśnienia całego zagadnienia wnosi się tylko zamęt.

Oto parę przykładów: na str. 465 „Przeglądu Technicznego” czytamy: „Dopiero z dodaniem drugiego cylindra Westinghouse'a, mianowicie cylindra do hamowania ładunku, komplet West. waży nieco więcej niż K. K.” Na str. zaś 592 czytamy: „Pod względem finansowym Francja nie mogła przyjąć hamulca Kunze-Knorr'a, nawet gdyby był wyrabiany we Francji, ponieważ koszty zaopatrzenia całego taboru byłyby dwa razy wyższe, aniżeli koszty uposażenia w hamulce systemu Westinghouse'a”.

Każdy technik, pobieżnie nawet znający się na tych 2-ch systemach, wie, że co do dokładności i trudności wykonania systemy te są sobie równe, a przy równej wadze muszą kosztować mniej więcej to samo; wogóle zaś koszt pneumatycznej części hamulców stanowi znacznie mniej, aniżeli połowę kosztów całkowitej instalacji.

Na str. 463 czytamy: „Hamowanie ładunku w całości umożliwia system Kunze-Knorr'a”, — gdy tymczasem wiadomo, że hamulec Kunze-Knorr'a hamuje tylko 5 t ładunku, co np. przy ładunku węgla 20 t stanowi tylko 25%.

Na str. 629: „Obecnie (1930) na sieci francuskiej, w służbie normalnej, niema wagonów towarowych z hamulcem West. Lu, a to dlatego, żeby nie robić trudności w eksploatacji”. Czy jednak jest pewność, że w eksploatacji hamulec West. Lu wykazuje swe zalety, tak szumnie reklamowane?

Na str. 681 podana jest opinia 3-ch rzeczoznawców: Niemca, Polaka i Francuza. Otóż, o ile pierwsi dwaj potraktowali swe zadanie poważnie (choćby opinie te nie są pozbawione stronniczości),